

Verhuizen

*We droegen een deel van je leven naar buiten.
In de laadbak hoopte al wat je onder ons dak had
verzameld zich op. Het lag in touwen, in stapels
geblinddoekt in dozen: er moest zoveel mogelijk samen*

*verplaatst naar een grotere stad waar jij in kleinere
kamers met vreemdere mensen zou wonen.
Je zet dat je vaak nog zou komen. Ik wist hoe ik jaren
Tevoren hetzelfde beloofde onder het sjouwen van dozen,*

*maar ik zag in je ogen een ander leven flakkeren, in bredere lanen
met hogere huizen, grotere bomen, terrassen in tientallen talen.
De gouden jaren van het veroveren. Wij moesten stilaan
Leegmaken, wat veel voeten heeft in de aarde.*

We moesten maar met minder van jou zien rond te komen.

Peter Theunynck

Uit: 'Naar een nieuw zeeland' – Wereldbibliotheek - 2010

Er zijn mensen die heel vaak verhuizen tijdens hun leven, soms om beroepsredenen, in veel gevallen in het kader van een (nieuwe) relatie, of vanuit een streven naar meer comfort of minder onderhoud. Anderen blijven – om diverse redenen – in de ouderlijke woning wonen. Je kan ze als honkvast beschouwen. *‘Verhuizen’* heeft zeker ook te maken met iets of mensen achter zich laten, van koers veranderen. Tijdens de grote schoonmaakperiode, maar ook op andere momenten, worden pakken en meubelen wel eens verhuisd, verplaatst dus. Maar als het over mensen gaat, moeten we er wel een andere betekenis aan geven. In welke richting duwt het eerste vers ons? *‘We droegen een deel van je leven naar buiten.’* Hier wordt een doordringende gebeurtenis beschreven waarin meerdere personen een beslissing namen iemand (*‘je’*) van plaats te veranderen, verder te dragen en hem of haar daarvan de vooruitzichten, voor- en nadelen, onder ogen te laten zien. Verhuizen krijgt hier onmiskenbaar de betekenis van verder dragen en dit ook te verdragen. Veel moet achtergelaten worden: omgeving, personen, manier van werken en wonen... Dit alles beschrijft Peter Theunynck in het tweede vers als *‘In de laadbak’*. Beslist heel veel moet worden verwerkt (geladen) en aangepast: *hoopte al wat je onder ons dak had/verzameld*

zich op. In *'hoopte'* zien en voelen we de hoeveelheid maar ook de 'hoop' dat de toekomst beterschap biedt. *'Onder ons dak'* verwijst naar een vertrouwd familiaal gebeuren. En vanaf nu kunnen we als lezer verscheidene richtingen uit: het uit het nest (moeten) vliegen als jongere of het naar een kleinere woonst *'verhuizen'* van iemand die wat ouder wordt. *'Het lag in touwen'* lijkt te verwijzen naar een knock-out-gedachte, een situatie die dringend moet worden omgekeerd. Allerhande problemen stapelen zich op en worden – misschien met de mantel der liefde bedekt *'in stapels geblinddoekt in dozen'*. In het verleden *'moest zoveel mogelijk samen'*. De situatie is duidelijk veranderd, *'verplaatst naar een grotere stad waar jij in kleinere kamers met vreemdere mensen zou wonen'*. Verwijst die naar een studentenstad en een kotleven? Of zien we hierin het minimaliseren van de woonruimte door een verhuis naar een woon- en zorgcentrum in een grotere stad met totaal andere mensen, met hoopvolle voorstellen, waarin de nieuwe bewoner hopelijk niet (verder) vervreemdt. De verhuis gaat gepaard met de belofte *'dat je vaak nog zou komen'*. Mogelijk verlaat de jongere definitief de ouderlijke woning, of zal – ondanks de belofte – de oudere niet moeten rekenen op veel bezoek... De derde strofe houdt dan weer veel positieve verwachtingen in: *'ik zag in je ogen een ander leven flakkeren'*. De aanpassing verloopt goed, een nieuw leven wenkt en er volgen *'gouden jaren van het veroveren'*. De veranderingen als gevolg van de verhuis vergen een *'Leegmaken'* en dit heeft tijd en moeite, (en hiernaar verwijst de laatste witregel) *'veel voeten in de aarde'* gekost. Het slotvers is veelzeggend: *'We moesten maar met minder van jou zien rond te komen.'* Het heeft zowel met een kostenplaatje als met minder moeten rekening houden te maken. Een moeilijke of delicate situatie 'afgerond'... Alsnog een positief beeld? Dat de laatste strofe slechts uit één vers bestaat, betekent dat het verhaal nog verder moet geschreven en mogelijk herschreven worden. *'Verhuizen'* moet je immers verwerken! Verlaten heeft veel vandoen met loslaten! Hopelijk in vertrouwen. (HVdS)